

Om stråtrövarna Hjert och Tector

De gamla pratade så mycket om Hjert och Tector när vi var barn. Det berodde väl på att de hade härjat tidvis i dessa trakter. Folket förlorade en del saker, i synnerhet matvaror, men även djur såsom grisar, får och höns försvann spårlöst. Det fanns nog flera tjuvar som härjade, men Hjert och Tector fick ju skulden för allt.

Min farmors far var fjärdingsman. Han hade berättat om hur de hade spanat in Hjert och Tector i en liten stuga i storskogen en gång. De bildade kedja i skogen runt stugan. Farmors far hade endast en gammal mynningsladdare som inte var laddad, då en av tjuvarna slog ut fönstret i stugan och hoppade ut.

- Stanna, annars skjuter jag! ropade farmorsfarsgubben och tjuven greps och fördes ned till finkan i Ödeshög.

Det berättas att vid förhöret i tingshuset visades upp en guldring med pärla som hittats i deras gömmor. Tjuven bad att få titta närmare på den. Han fick den för påseende men då kastade han den i munnen och försökte att svälja den, men en i betjäningen kastade sig över honom och satte händerna om halsen på honom så att han blev tvungen att spotta ut ringen.

Min mormor berättade att om folket skulle färdas söderut så samlades man i stora sällskap, ensam tordes ingen att gå. På marknaderna i Trehörma och Adelöv på hösten samlades hästskjutsar och gångare i stora sällskap när de skulle färdas genom Hällemön som är en utlöpare av Holaveden. Där finns en plats som kallas Rövarberget, dit var det spännande att göra utfärder när man var ung, det var nog mer än en timmes fotvandring ut i markerna. Där är ett fruktansvärt stort gryt, med många kryphål. Där är en hel labyrinth av gångar men på ett ställe är det ett rum där det syns att någon en gång bott, ty bergväggen är sotig, dessutom har det hittats en del saker där såsom knivar, brända skärvor av porslin samt brända benbitar.

En gång berättas att det var en bonde och hans fru på väg hem från grannen, där de hade varit på julbudning, då de i mörkret möter två personer. Den ene av dem bär en lång kappa av sådan typ som kuskarna använde förr, samt en slokhatt. De höll varandra under armarna och det såg ut som om de var väldigt berusade. Den ene grälade högljutt på den andre:

- Att du din drummel skall suppa dig så full så att man får hämta dig såhär.

På morgonen när bonden räknade sina får fattades hans stora fina bagge. Det var säkert han med kuskappan och slokhatten som de mött kvällen förut.

Förutom stölder till hushållet, var de specialister på inbrott i kyrkor, där de stal silver osv.